

Na een studie rechten besloot Pieter Meijer alsnog om in de voetsporen van de familie te treden. De bedrijfsoverneming ging gepaard met de bouw van een bijzondere schuur met zeven hoeken, drie dakhellingen en opvallend veel raampartijen. Continuïteit staat hier voorop, dat blijkt uit de moderne hal waarin het prettig werken is en die recht doet aan de historische plek van het bedrijf.

Bouwen aan continuïteit

Je voelt de historie, als je het erf van de familie Meijer nadert, met rechts het statige voorhuis van de boerderij Oud-Bokum en links de achtergevel van twee typische Groninger schuren, behorende bij de boerderij Nieuw-Bocum. In het verlengde van de oprit krult het kavelpad de dijk over, de polder in. De nieuwe bedrijfshal, tussen de dijk en de oude schuren, vormt een duidelijk contrast met de monumentale panden, door zijn kloelke vormen, donkere damwandprofielen en zonnepanelen op het dak. Twee roldeuren en grote raampartijen die doorlopen van grond tot goot, geven de loods een moderne look. Groot, dat is hij ook. Toch doet hij bescheidener aan dan de 2.600 vierkante meter die er achter de gevel schuilgaat. Een knik en een oversteek aan de kant van het erf, breken de lijnen van het gebouw en geven het erf een besloten karakter. De bouw van de bijzondere schuur hangt samen met een generatiewisseling op het bedrijf. In oude situatie konden we niet verder”, zegt Remt Meijer. “Opgeteld hebben onze oude schuren behoorlijk wat volume, maar als je poot aardappelen moet sorteren en

opslaan, dan is het ronduit behelpen”, verzekert hij. Tot enkele jaren geleden was het echter nog onduidelijk op welke manier zoon Pieter en dochter Henrieke het bedrijf zouden gaan voortzetten. Dat ze de bijzondere plek, waar hun voorouders al 300 jaar wonen en werken, in de familie wilden houden, stond al

BEDRIJFSGEGEVENS

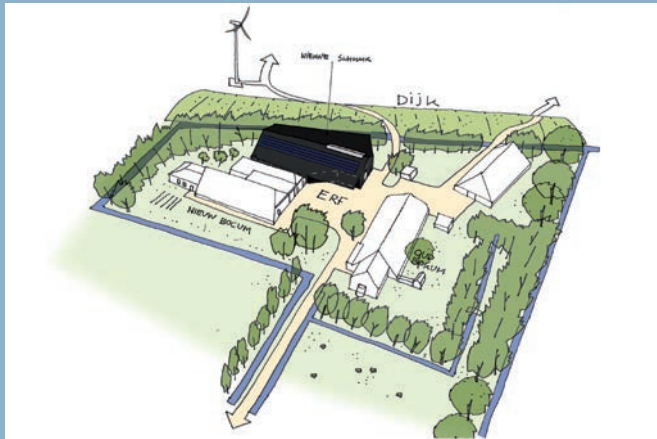
Het akkerbouwbedrijf van de familie Meijer telt 140 hectare zavelgrond, verdeeld over twee locaties, in Kloosterburen en het buurdorp Kruisweg. Naast 35 hectare poot aardappelen bestaat het bouwplan uit zaaiuien, suikerbieten, granen en graszaad. Ook verhuren ze enkele hectares voor bloembollen. Met de poot aardappelen richten ze zich op het afleveren van S-materiaal, die ze opkweken uit miniknollen. Ze telen de rassen Monalisa, Berber, Red Scarlet, Innovator, Ronaldo, Colomba en Ingrid, allemaal voor HZPC.

Bouwen aan continuïteit

DUURDERE BOUW

Zeven hoeken en drie dakhellingen telt de nieuwe schuur van de familie Meijer. De zeven hoeken waren nodig om de maximale ruimte te halen uit het beschikbare bouwblok. Met de verschillende dakhellingen voorkwam de architect dat de zijwanden hier en daar te hoog zouden uitkomen. Het uiteindelijke resultaat kwam zonder problemen door de welstandscommissie. En, belangrijker nog: de familie Meijer is er content mee. De bouwkosten vielen ongeveer 10 tot 15 procent hoger uit dan een standaard schuur.

vast. Maar geen van beiden had het plan om zelf boer te worden. Toch kroop bij Pieter het bloed waar het niet gaan kan. Op zijn achtentwintigste, na een studie in de rechten en een kantoorbaan, besloot hij om alsnog in de voetsporen van zijn vader te treden en werd al snel besloten tot nieuwbouw.

Flinke puzzel

Het uitwerken van de bouwplannen was een flinke puzzel. Boven in de kantine, vertellen vader en zoon hoe het ontwerp tot stand is gekomen. "We hadden nogal een rijtje eisen", zegt Pieter Meijer. "We wilden recht doen aan deze plek en iets bijzonders bouwen. Daarom hebben we er mensen met kennis van het landschap bij gehaald en een architect in de arm genomen. Die had geen simpele opdracht. Binnen het resterende bouwblok wilden we een ruime hal met een sorteergedeelte en koelruimte voor 1.800 kisten aardappelen en 600 kisten uien. Verder wilden we kunnen sorteren en voldoende ruimte overhouden voor het gesorteerd product." Verschillende opties passeerden de revue. Pieter laat enkele maquettes zien. Een op het eerste oog voor de hand liggende optie was een rechttoe-rechtaanshuur naast de schuren van Nieuw-Bocum. Maar voor voldoende inhoud zou deze tot op het erf van Oud-Bokum moeten doorlopen. Daarmee zou hij dwars door de as van het gehucht Bokum gaan, en belangrijke zichtlijnen doorkruisen. Geen optie dus. De meest 'wilde' optie was een schuur dwars door de oude schuur van Oud-Bokum. "Daar was ik eigenlijk wel gecharmeerd van", lacht Remt Meijer. "Juist door het grote contrast, had het wel

wat. Ik denk zelfs dat we er toestemming voor zouden krijgen." De uiteindelijke voorkeur ging echter uit naar een ontwerp dat de contouren van het resterende bouwblok van Nieuw-Bocum volgt, plus een extra knik bij het erf. Miedema Bouw uit Grijskerk zorgde voor de constructie ervan.

Lekker licht

De enige rechthoekige vormen van de schuur, zie je pas als je de loods binnenstapt. Dat zijn namelijk de koelcellen; de 'blokkendoos' waar de architect zijn ontwerp omheen heeft gemaakt. Tolsma-Grisnich was de partij die het bewaargedeelte voor zijn rekening mocht nemen. De familie Meijer koos voor energiezuinige EC-ventilatoren in combinatie met een energie-managementmodule op de bewaarcomputer. Daarmee konden ze hun elektriciteitsaansluiting onder de 80 Ampère houden en de opbrengst van hun driehonderd zonnepanelen als kleinverbruiker salderen. Het betekent wel dat ze niet maximaal kunnen koelen terwijl ze aan het sorteren zijn. De achterwand van het bewaargedeelte is een zogenaamde combiwand, die zowel te gebruiken is voor beluchting via de pallets als het langsblaassysteem. De kisten staan in rijen van zestien lang en zes hoog opgestapeld. Naast een cel voor 600 ton uien, zijn er twee aardappelcellen en een losse droogwand, samen goed voor 2.200 ton aardappelen. De droogwand grenst aan de ruimte waarin de sorteerinstallatie staat. Met geringe aanpassingen kan op de plek van de droogwand in de toekomst een extra koelcel worden gebouwd. De resterende ruimte in de schuur bestaat uit onregelmatige vormen. De gang langs de celdeuren loopt bijvoorbeeld uit in een punt. Het brede deel hiervan biedt plek om tijdelijk wat kisten kwijt te kunnen. Ook rond de sorteerderij is voldoende ruimte om te manoeuvreren en volle of lege fust even weg te kunnen zetten. Hoe langer je kijkt, hoe beter je ziet dat er goed over de details is nagedacht. Erg blij is Pieter met de hoeveelheid licht in de schuur. Behalve een lichtstraat in de nok, zijn er aan drie zijden van de schuur ramen te vinden. De leeskamer en de kantine staan verhoogd tegen de wand en hebben aan weerszijden ramen. Het ene biedt zicht op wat er in de schuur gebeurt, door het andere kijk je naar bui-

Het draait in de bedrijfsvoering om continuïteit bij Remt (l) en Pieter Meijer, de tiende generatie Meijer op Bokum.

De enige rechthoekige vormen van de schuur, zie je pas als je de loods binnenstapt. Dat zijn namelijk de koelcellen.

ten. “Daardoor krijg je ook tijdens de wintermaanden mee wat voor weer het is en wat er op het erf gebeurt. Ik vind dat heel prettig werken.”

Weer jaren vooruit

Pieter is met de nieuwe schuur klaar voor de toekomst. Ook de rest van het reilen en zeilen op de boerderij heeft hij zich de afgelopen jaren in sneltreinvaart eigen gemaakt. “Tot twee jaar geleden was ik alleen in de oogsttijd thuis om te helpen. Van huis uit krijg je natuurlijk heel wat mee, maar ik had wel de nodige kennis in te halen. Gelukkig kunnen mijn vader en ik goed samenwerken, ondanks dat we heel verschillende personen zijn. Onze kijk op de bedrijfsvoering is dezelfde.” Continuïteit, daar draait het ook bij deze tiende generatie Meijer op Bokum om. In de aardappelteelt zie je dat terug. In het verleden teelden ze 1 op 5 aardappelen, nu 1 op 4 en dat vinden ze eigenlijk gek genoeg. Ze willen de grens niet opzoeken. Ook werken ze het liefst met bekende rassen, die het op het bedrijf goed doen. “Dat hijgerige van achter de nieuwste rassen aanhouden, daar zijn we niet van. Ons leven draait niet alleen om de aardappelen. Natuurlijk is pootgoed het verreweg het belangrijkste gewas voor ons, maar wat is er nou mooier dan dat je een ras hebt dat je goed kent en goed bij het bedrijf past?”, zegt Remt Meijer. Ook de relatie met handelshuis HZPC kent al een

lange geschiedenis en dat werkt prettig. “De schuur die we hebben gesloopt om de nieuwe schuur te kunnen bouwen, moest op 1 februari leeg zijn. In goed overleg met HZPC is dat gelukt.” Buiten werpen vader en zoon nog even een blik op de schuur. “De architect ging zover dat het elke kleur mocht zijn, als het maar antracietgrijs was. Het kostte nog moeite om wanden, deuren en ook de borstwering in dezelfde kleur te krijgen. Maar hij had gelijk. Het oogt mooi rustig.” ●

Egbert Jonkheer

GRONINGEN BOUWT ANDERS

De familie Meijer is niet de enige die zich laat bijstaan door een architect. De afgelopen jaren zijn op vele plekken in Groningen schuren gebouwd die zo goed mogelijk passen in het landschap. Niet door ze angstvallig te laten lijken op de bestaande bebouwing, maar juist door ze te laten contrasteren. Soms is het de enige manier om een vergunning te krijgen voor nieuwbouw. Via het Waddenfonds is er een tegemoetkoming mogelijk in de bouwkosten. Overigens heeft de familie Meijer hier geen gebruik van gemaakt, omdat ze de regie zoveel mogelijk in eigen hand wilde houden.